

UITWISSELING MET DIPPOLDISWALDE

Nico Kuin

Dippoldiswalde ligt in een glooiend landschap ongeveer 30 km ten zuiden van Dresden richting Tsjechië. Dit landschap kreeg een extra bekoring door de uitgestrekte koolzaadvelden, die volop in bloei stonden en de omgeving geel kleurden, een prachtig panorama.

De contacten tussen Schagen en Dippoldiswalde blijken al 25 jaar te bestaan, zodat deze ontmoeting een jubileumbijeenkomst was, waar speciale aandacht aan werd besteed. Het initiatief ging indertijd uit van de protestantse kerk, die bij het ontstaan van de wijk Muggenburg zijn vleugels wilde uitslaan en contact zocht met een verwante gemeente in de DDR, waar behoefte bestond aan open communicatie over het verleden met name het oorlogsverleden, waarop een taboe rustte.

De keuze viel toen op deze plaats, Dippoldiswalde. Vanuit Schagen bestond het idee, dat er in Dippoldiswalde ook materiële steun nodig was. Dit bleek niet het geval te zijn. Daarom werd besloten samen een project in **Roemenië** op te zetten, dat weliswaar in een ietwat gewijzigde vorm, nog steeds bestaat. **Wim en Gerda Bulens, Magda en Leo Witte en Kees van Harskamp en Hans Suurland** hebben hier hun schouders onder gezet en elk jaar gaat er weer een vrachtwagen vol goederen die kant uit op om de mensen daar bij te staan, een vorm van caritas of diaconie. Hoewel het aanvankelijk meer een protestantse aangelegenheid was, werd ook de katholieke kerk erbij betrokken. **Arie en Lenie van de Berg** zijn er bijvoorbeeld vanaf het begin bij geweest en protestanten en katholieken werkten in Roemenië eendrachtig samen om een kindertehuis in te richten.

Op een foto uit de beginjaren zijn diverse mensen te zien, die er vanaf het prille begin erbij zijn geweest en ook nu weer present waren.

Deze uitwisseling, telkens rond Hemelvaart (beurtelings in Dippoldiswalde en Schagen), vond aanvankelijk ieder jaar plaats, maar sinds langere tijd om de twee jaar. Er moet uiteindelijk een fikse afstand (ruim 800 km) overbrugd worden.

We werden weer heel warm onthaald en de gastgezinnen deden hun uiterste best het ons naar de zin te maken in een boeiend programma.

De dominee probeerde het oude en het nieuwe met elkaar te verbinden en ook in een later discussieprogramma werd dit thema nogmaals uitgediept, zie het verslag van Jan Prij.

We hebben iets mogen ervaren over de strijd tegen het water door middel van dammen, want ook deze omgeving heeft te lijden gehad van de overstromingen in het Elbedal, zoals in 2002.

Met bewondering hebben we de sculpturen van zandsteen, afkomstig uit de Sächsische Schweiz, in een op het oog eenvoudige kerk kunnen aanschouwen, waar steenhouwers te werk zijn gegaan alsof ze met hout bezig waren. Barok van de bovenste plank, die niet mocht onderdoen voor Dresden.

In Freiberg, ongeveer 30 km van Dippoldiswalde, hebben we met diepe bewondering een museum met allerlei mineralen bezocht. Men heeft daar een verzameling van mineralen uit de gehele wereld bijeengebracht, uiterst grillig van vorm en heel kleurrijk. Soms schittert het voor je ogen.

De heer Reichel, eigenaar van een grote wasserij, heeft de kantine van zijn bedrijf ter beschikking gesteld om 's avonds een soort bonte avond te houden, waarbij ons allerlei lekkernijen werden voorgeschoteld en ook andere gemeenteleden

werden uitgenodigd. Ook weer een gelegenheid met elkaar in gesprek te gaan. Er werd een grote hoeveelheid foto's getoond, die een deel van de uitwisselingen illustreerden. Helaas zijn enkelen reeds overleden.

We werden verrast door de houten waxinelichthouders met de tekst "25 Jahre Schagen – Dipps", die als herinnering mochten worden meegenomen. De zaterdag werd gereserveerd voor een prachtige "Dampferfahrt" over de Elbe van Dresden naar slot Pillnitz. Deze tocht voerde ons langs de Elbe oevers, waar fraaie kasteeltjes verborgen liggen en onder allerlei bruggen door o.a. das Blaue Wunder, een vernuftige stalen constructie. Van oudsher wonen hier de welgestelden.

's Middags kon ieder zijn tijd zelf invullen. Er was tijd voor een stadsbezichtiging: Frauenkirche, Hofkirche, plein van de Semperoper, de binnenplaats van de Zwinger met het porseleinen uurwerk uit Meissen, de Fürstenzug enz. Dresden, een echte barokstad, wordt wel het Florence aan de Elbe genoemd. Zeker als de zon schijnt waan je je in Italië.

's Avonds met een flinke groep een barbecue als afsluiting van deze prachtige zonovergoten dag. Zondagmorgen was onze slotbijeenkomst in de kerk, waarbij Jan Prij het cadeau uit Schagen aanbood, een schitterende jubileumkaars met een passend standaardje.

De gastgezinnen hadden nog voor koffie en allerlei lekkernijen gezorgd, zodat we gesterkt aan onze lange thuisrit konden beginnen, die door enkele files enigszins vertraagd werd, maar ieder is weer gezond en wel in Schagen aangekomen.

